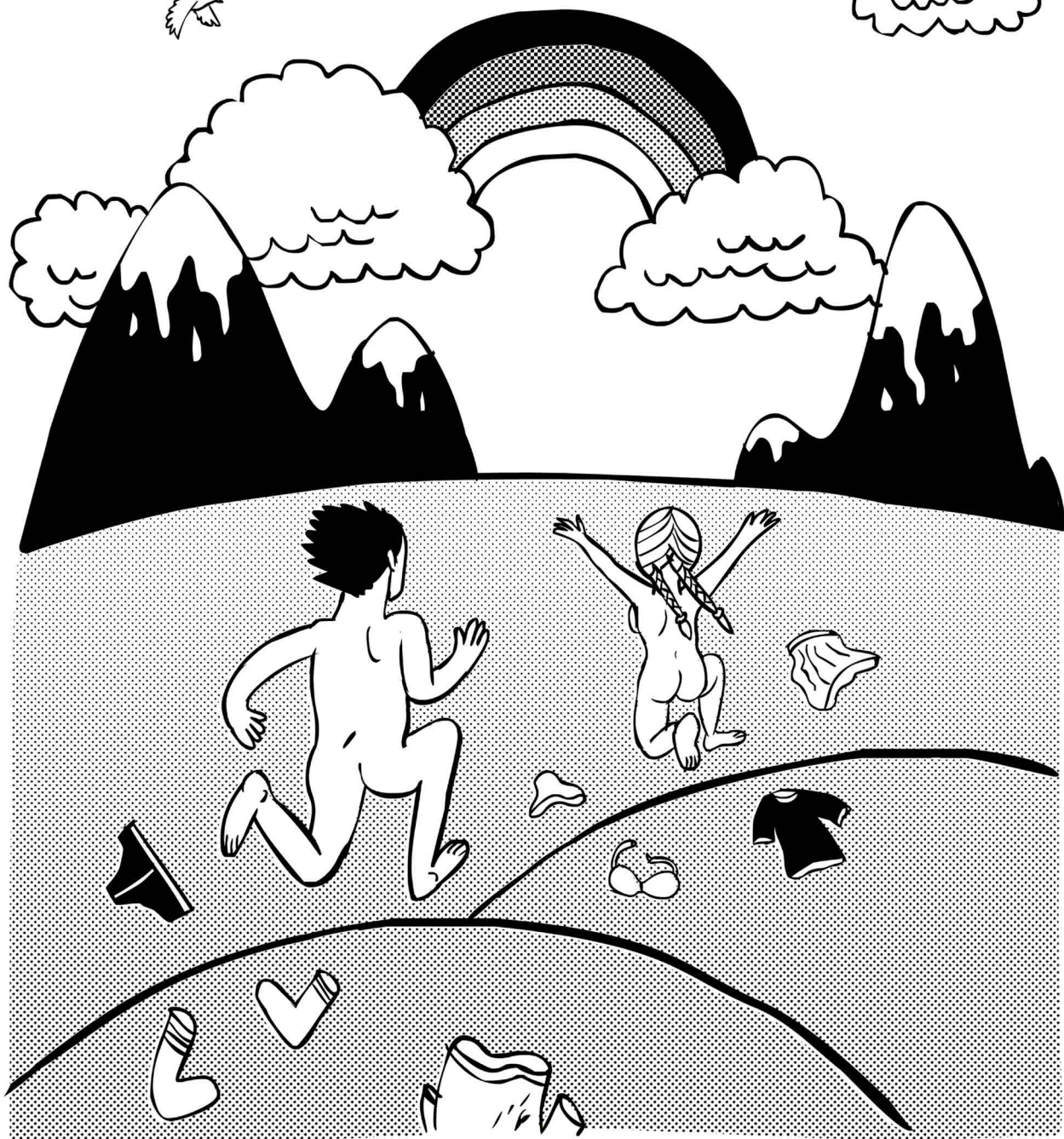

KUSPI

3/10

OHLK

Kevättä ilmassa?

Tulivuoret purkautuvat ja jähmettävät lentomatkustuksen, Suomi häviää Tanskalle 1-4 ja denttarikurssi 2010 valmistuu 14.5. mukanaan monia kivoja kiltalaisia, joita tulee ikävä.

Kaikillahan meillä tähtäimessä on valmistuminen, kouluun tullessa ollaan sekaisin ilosta ja odotuksesta, vuosien edetessä päämäärät tulevat ja menevät. Milloin edessä on tärkeä tentti milloin jännä potilas tapaus tai työlupa. Lopulta tähtäimeen tulee jälleen valmistuminen. Kovan työn tuloksena on mahdollisuus tehdä lisää kovaa työtä. Suomalaisten hampaiden pelastamiseksi onkin kovaa työtä tehtävänä, sillä vielä hammaslääkäreitä eläköityy valmistuvia enemmän. Uusille hammaslääkäreille on siis töitä ja mahdottomia odotuksia varattuna. Älkää antako työtaakan painaa hartioita lysiyn, vaan kulkekaa ylpeinä omasta hienosta saavutuksesta ja työstänne!

Asiat kulkevat omia ratojaan ilman muutoksia.

Tulkaa toki vierailulle OHLK:n kiltahuoneelle kahvittelemaan ja tervehtimään meitä kovan opiskelutyön tekijöitä. Kerotkaa sitten siitä työnhedelmästä ja vapaaajasta, jonka tuleva työ toivottavasti teille antaa.

On aika taas katsella eteen ja taakse. Kova työ on tehty ja uutta vuotta aletaan odottaa/pelätä. Joku tekee töitä, toiset lomailevat ja yksi vuosikurssi lähtee yliopistosta työelämään. Ikivanha klisee, ”kun yksi asia loppuu niin toinen alkaa” pitänee jälleen kaivaa naftaliinista. Mitä on jäänyt vuoden opiskelusta käteen? Onko olo varma ja tulevaisuuden suunnitelmat selvemmat? Itsestäni ainakin tuntuu, että asiat kulkevat omia ratojaan ilman sen kummempia muutoksia. Ehkä asia parhaiten tulee esille runon muodossa:

”Oodissa numerot pyörii ja tenteissä opiskelija hyörii,
Tentti ohi, lukkarissa tilaa vain vähäsen on,
Kevät tulee mut’ opiskelijan kesä on lomaton,
Kaikki on vain suoritteita merkintöjä kirjassa,
Jospa sitten joskus, kävelen pois tutkinto kourassa.”

Pekka Mehtälä

Sisällys

PÄÄKIRJOITUS. Kevättä ilmassa?	2
VALMISTUVAN KURSSIN MATKA LAS PALMASIIN.	4
PUHEENJOHTAJAN PALSTA.	9
HAMMAS HARRASTAA. All you need is wind, sea, kite and your passion	10
KYSELYTUTKIMUS. Vuosi ohi, mitä missä miten?	13
KULTTUURI.	
TerwaSpeksi – hulluutta ja huumoria	14
Konserttiarvio	15
SAANKO ESITELLÄ...	
Hampaalainen esittäytyy	16
Näin Stadissa	17
KOLUMNI.	19
HAMMASLÄÄKETIEDETTÄ MEILLÄ JA MUUALLA. Haastattelussa tutkija	20
KUVAKOOSTE. Vappu tuli ja meni	22
EMÄNTÄ KOKKAA. Kylmäsavulohisotto	26
DENTTARIHUUMORIA.	27

Valmistuvan kurssin matka Las Palmasiin 3.–10.4.2010

DC Pallonen toteutti pitkäaikaisen haaveensa ja matkusti opintojensa päätteeksi Las Palmasiin.

Koko idea sai alkunsa, kun olimme toisena opiskeluvuonna Helsingissä Apollonian ja hammaslääkäriliiton vierailulla helmikuisena maanantaipäivänä. Illalla oli perinteisesti helsinkiläisten opiskelijoiden järjestämä illanvietto, josta sitten jatkoimme Helsingin yöelämään. Suurin osa kurssistamme lensi tiistaina kotiin aamukoneella, joten baarista tultiin suoraan lentokentälle. Joku siinä aamun pikkutunteina huomasi, että samaan aikaan Ouluun lähtevän lennon kanssa olisi lähdössä kone Las Palmasiin. Ja taidettiin Blue1:n tiskiltä käydä kysymässäkin, paljonko lento Las Palmasiin maksoi ja sitä "Ooo Las Palmas" -laulua laulua myös laulettiin. Tällä kertaa päästiin kaikki kuitenkin takaisin Ouluun, mutta idea Las Palmasiin lähdestä jäi elämään.

Neljännän opiskeluvuoden keväällä alkoi kurssimme isäntä järjestellä kyseistä matkaa. Matkakohteita ehdoteltiin, lopulta äänestettiin ja Las Palmas vei voiton! Matka tehtiin täysin omakustanteisesti. Matkan järjestäjänä toimi Tjäreborg ja lentomme lähtivät Turusta. Pääsiäislomalla, pitkän perjantain jälkeisenä lauantaina 15 DC Pallosen opiskelijaa kokoontui Turun lentokentälle aloittamaan hyvin ansaitun lomaviikkonsa. Tieto matkastamme oli kiirinyt myös Turun valmistuvan kurssin korviin, joista 13 innokasta matkaajaa astui kanssamme samaan lentokoneeseen. Jotkut lentopelkoiset pelkäsivät koneen

tippumista, mutta siihen kommentoitiin: "Suomella ei ole varaa menettää 28 hammaslääkärinä!"

Las Palmas osoittautui ihan kunnon kokoiseksi kaupungiksi, jossa asukkaita on 381 847 (lähde: Wikipedia). Kaupungissa riitti pitkä kaistale rantaa, lisäksi ostoskeskuksia oli useita ympäri kaupunkia ja vanhassa kaupungissa oli ihania, kapeita teitä, puistoja, vanhoja rakennuksia sekä kunnon kävelykatu. Tämän lisäksi vanhassa kaupungissa oli myös useita museoita kaupungin ja saaren historiasta, mutta ne jäivät tällä kertaa kiertämättä.

Kurssin matkaseurue Turun kentällä.

Lomapäivämme kuluivat mukavan rennoissa merkeissä. Kiertelimme ympäri kaupunkia, kävimme ostoksilla ja päivittäin meressä uimassa. Iltaisin lähdimme aina isolla porukalla syömään ja ruoka oli hyvää ja suht edullista (paella oli ihan parasta!). Pojat vuokrasivat kolmeksi päiväksi autot, jolla kävivät kiertelemässä ympäri saarta. Toisessa autossa oli aina kaksi paikkaa vapaana, jotka tarjottiin innostuneille. Yhdeksi päiväksi minäkin lähdin poikien kanssa kiertelemään saaren keskiosan vuoristoon. Se oli hieno retkipäivä, vaikka olinkin huonovointinen koko päivän. Tämä toki johtui matkapahoinvoinnista, jonka vuoriston serpentiinitiet aiheuttivat (eikä matkaseuran huonoista jutuista!). Loppuviikosta porukka innostui kokeilemaan surffausta. Paikallisesta vuokraamosta

sai välineet ja opetuksen iltapäiväksi suhteellisen edullisesti. Laudalle päästiin muutaman kerran, mutta suurin osa ajasta vietettiin kylläkin veden pinnan alapuolella. Surffausta oli yllättävän vaikeaa, mutta ihan mielettömän hauskaa! Kävimme myös tutustumassa paikalliseen yöelämään (Totta kai!!), toiset enemmän, toiset vähän vähemmän. Löydettiin mm. salsa-baari, jossa paikan DJ tuli välillä kopistaan tanssilattialle opettamaan meille salsaa tai jotain sen tapaista... Lisäksi käytiin myös vähemmän paikallisessa kapakassa nimeltä Ankuri, josta sai palvelua suomeksi, mutta olut oli halpaa, joten en voin valittaa... Taidettiin me muutama korttikin lähettää kiltahuoneelle ja klinikan opettajille.

Reissun pojat.

Reissun tytöt.

Kurssimatassa oli mielestäni hienointa se, että pääsimme nauttimaan toistemme seurasta myös kouluympäristön ulkopuolella. Las Palmasin ympäristön vaikutuksesta kouluasioista ei juurikaan puhuttu eikä tenteistä murehdittu. Saimme nauttia auringosta, lämmöstä, merestä, hyvästä ruuasta, viinistä, oluesta, mojitosta sekä ennen kaikkea hyvästä seurasta. Reissu oli täynnä naurua, hyvää mieltä ja kommelluksia, joista riittää muisteltavaa vielä moneksi vuodeksi. Joten jälkiviisautena nuoremmilla kursseille: kurssimatka kannattaa ehdottomasti järjestää ja sinne kannattaa lähteä mukaan! Kohteella ei ole mitään väliä, kunhan siellä riittää lämpöä ja aurinkoa. Pääsee ainakin hetkeksi Suomen loskaista kevättä karkuun ja saa unohtaa opiskelut hetkeksi.

Ja vielä lopuksi: kiitos teille, rakkaat palleroiset +/- Minna, ihanasta reissusta. ♡

With love,

Elina Puijola

DC Pallosen emäntä

Kuvat: Ilkka Halunen ja Elina Puijola

Puheenjohtajan palsta

Niin se vain taas toukokuu pyörähti käyntiin ja viimeinen kuukausi tätä lukuvuotta on käsillä. Aika on ehtinyt jo kullata muistot menneen talven osalta ja välillä loputtoman pitkältä tuntunut lukuvuosi tuntuu vilahtaneen hetkessä ohi. Useimmat hampaalaiset näyt-

tävät myös selvinneen Wapusta ehjin nahoin. Wapun aikaan olikin taas mahtavaa huomata, kuinka kliinikotkin kaivoivat hieman jo pölyttyneet haalarinsa taas käyttöön. Perinteisesti vapun aloittivat markkarit, joissa niin opiskelijat kuin opettajatkin pääsivät vaihtamaan vapaalle. Buugi oli jälleen hyvä, kiitos siis kaikille järjestelyihin osallistuneille!

Tämän vuotisissa kirkkovenesouduissa kiltamme pystyi pitämään jälleen yllä kovaa suoritustasoaan uusimalla edellisvuotisen neljännen sijan. Finaalipaikastakin jäimme vain vaivaiset 5 sekuntia! Denttareiden urheilullisuudesta ja kovasta kunnosta kertoo myös lentopallojoukkueemme sijoittuminen toiseksi yliopiston

sekkasarjassa. Tiedä minkälaisiin suorituksiin pääsisimmekään, jos vielä hieman treenasimme!

Viime Kuspin pj-kirjoituksessa mainitsemani kiltalaiskyselykin on saatu valmiiksi. Aivan erityisesti haluan kiittää

kurssien isäntiä, jotka kierrätitte ja koostitte kiltalaiskyselyn, sekä kaikkia teitä opiskelijoita, jotka vastasitte siihen. Kyselyssä tuli esille hyviä uusia ideoita, joista varmasti jo jotain toteutetaan syksyllä. Palautetta kiltalaisilta toivon myös jatkossa, jotta saadaan killan toiminta vastaamaan paremmin denttareiden muuttuvia vaatimuksia. Näitä ja muita parannusideoita on hyviä pohtia pian alkavalla ja ennen kaikkea ANSAITULLA kesälomalla!

Oikein aurinkoista ja rentouttavaa kesää kaikille! ♡

Heidi

All you need is wind, sea, kite and your passion

Viidennen vuoden hammaslääketieteen opiskelija Maria Similä piti puoli vuotta opinnoista taukoa ja toteutti haaveitaan harrastuksensa parissa. Intohimo leijasurffaukseen vei Marian kolmeksi kuukaudeksi Aasiaan turkoosien vesien äärelle. Tältä reissulta jäi ihoon kaunis rusketus, mutta myös entistä suurempi pakkomielte lajin harrastukseen.

Ensimmäinen kosketus lajiin syntyi myös ulkomailla, kun noin 4 vuotta sitten Maria näki leijasurffareita Kreikan vesillä. Surffaus leijan kanssa ja leijasurffareiden hienot temput tekivät Mariaan vaikutuksen, ja näitä taitureita katsellessa hän päätti itsekkin opetella lajin salat. Tutustuminen suomalaiseen leijasurffariin avasi ovet lajin maailmaan. Kiteilyn opetteleminen oli aluksi melkoisen karikkoista, kun varusteet lajiin olivat hienon vääränlaiset ja alkeiskurssin sijasta Maria ammensi oppia kavereilta. Lisäksi Suomen vaihtelevat tuuliolosuhteet ja viileät kelit aiheuttivat aloittelijalle lisähankaluuksia. Alun vaikeuksien jälkeen

taitojen, tietojen sekä kärsivällisyyden kasvaessa laji on kuitenkin vienyt Marian täysin mukanaan, eikä paluuta pelkkään hiitokeskuslautailuun ole.

Suomi suo hyvät olosuhteet leijasurffaukseen sekä leijalautailuun. Kiteilijät matkavat ympäri Suomea hyvien tuulien perässä, joten useammat rannikon kaupungit ja kylät ovat tulleet Marialle tutuiksi. Nallikarinen ranta Oulussa toimii sekä kesällä että talvella oululaisten harrastajien pelikenttänä, kesällä vedessä uimareita varoen ja talvella taas jäällä pakkasten sen salliessa. Marian harrastuksen parissa vietettyihin huippuhetkiin nousee Suomen keväisessä auringonpaisteessa vietetty leijalumilautailusessio Pallaksella. Suomen luonto voi siis tarjota yhtä hienon elämyksen kuin ulkomaidenkin aurinkoiset hiekkarannat.

Marian mielestä laji sopii kaikille, jotka rakastavat merta ja hiekkaa. Merenrantakeikan jälkeen hiekkaa löytyy Marian mukaan joka paikasta, jopa astiakaapeista.

Haastavinta harrastuksessa on leijankäytön opettelu sekä vaihtelevat tuulet. Kärsvälisyys kasvaa odotellessa kunnollista tuulta sekä leijan narujen solmuja selvitellessä. Maria suosittelee menoa leijasurffauksen alkeiskurssille, joka takaa ammattitaitoisen opetuksen lajin saloihin. Aloittelijan suurimmat investoinnit alkeiskurssin jälkeen hoituvat noin 1000 eurolla, jos tyytyväisyys käytettyihin varusteisiin.

Tuulesta riippuen leijasurffauksessa käytetään 3–21 m² leijaa, joka on kiinnitetty köysillä surffaajan vyötäröllä tai lantion ja reisien ympärillä olevaan trapeksiin. Leijaa ohjataan ja sen tehoa säädetään ohjauspuomilla. Lisäksi tarvitaan lauta, jonka päällä liikutaan vedessä, lumella tai jopa maalla. Vedessä käytettäviä lautoja on useita erilaisia riippuen käyttötarkoituksesta; wakeboardia muistuttavalla ns. twintip-laudalla voidaan ajaa vedessä molempiin suuntiin, sitä vastoin lainelautaa muistuttavaa directional-lautaa voidaan ajaa vain yhteen suuntaan. Talvella leijailua voi harrastaa lumilaudan tai suksien kanssa. Suomen viileissä vesissä tarvitaan märkäpukua koko kesän ajan hypotermian välttämiseksi. Keväällä ja syksyn korvilla märkäpukuun yhdistetään lisäksi tossut, hanskat ja huppu, ja ennen jään tuloa voidaan käyttää kuivapukua, jonka alle laitetaan paljon vaatetta ja joka Marian kokemuksen mukaan alkaa vuotaa juuri silloin, kun olet mahdollisimman kaukana rannasta.

Jotta leijalautailu olisi mahdollisimman turvallista, ei tule unohtaa turvavälineitä, jotka estävät haavereiden tapahtumista. Olenaisimpia välineitä ovat hätälaukaisin, joilla leijasta saadaan teho pois vaaratilanteesta sekä leijan karkuremmi, joka estää leijan karkaamisen ja vahinkojen aiheuttamisen sivullisille. Lisäksi leijalautailijan tulisi käyttää henkilökohtaisia turvavälineitä olosuhteiden mukaan. Tärkeimmät ovat kypärä kivisten rantojen ja karkailevien lautojen vuoksi, kelluntaliivit sekä talvella erilaiset lisäsuojat polviin ja kyynärpäihin. Kuten muissakin extremelajeissa, paras henkivakuutus on pitää liika rohkeus kurissa.

Marian elämään lajin harrastaminen on tuonut jännitystä, mukavaa yhdessäoloa kavereiden kanssa, haastavaa urheilua sekä hienoja luonnonpaikkoja Suomessa, Euroopassa kuin kaukomaillakin. Lisäksi lajin luonnonläheisyys miellyttää Mariaa; tuulen voima kuljettaa lujaa. Eikä valtava vastatuuli enää kiukuta, vaan nostaa lähinnä hymyn huulille, koska se tietää vain loistavaa kitekeliä. ♪

Teksti: Maiju Varimo

Kuvat: Maria Similän arkistot

Lisätietoa leijasurffauksesta:

www.teamnorthshore.net

www.karri3nen.net

www.purjelautaliitto.fi/kite

Onko sinulla mielenkiintoinen harrastus?

Haluatko jakaa sen muiden

Kuspin lukijoiden kanssa?

Laita sähköpostia

maijuvar@mail.student.oulu.fi

Vuosi ohi, mitä missä miten?

Toimittaja etsiskeli pahaa arvaamattomat opiskelijat käsiinsä Pruxiksessa ja teki pienen vuosikyselyn jokaisen vuosikurssin edustajille, kiitos kaikille osanotosta!

Kysymys 1: Kuvaile mennyttä vuotta muutamalla sanalla?

1V (Ilkka Mehtonen): Pitkä, mutta ei pitkästyttävä.

2V (Päivi Raudasoja): Työntäyteinen, antoisa, sain hyvän pohjan klinikkaan.

3V (Kaisa Tahvonen): Raskas, paljon uutta, pitkät päivät.

4V (Tapio Koivuvaara): Ei tekemisen puutetta, mukavin vuosi tähän mennessä, kaikkeni annoin.

5V (Tuomas Torvinen): Raskasta, mutta Las Palmas pelasti kaiken!

Kysymys 2: Mitä odotat ensi vuodelta?

1V: Että se on ohi ja pääsee seuraavana vuonna klinikkaan.

2V: Kiire, stressi, antoisa.

3V: Enemmän potilaita, pitkät päivät ja rutiinien muodostus potilastöihin.

4V: Yhtä paljon tekemistä, lopputenttejä ja protetiikkaa.

5V: Hyvää palkkaa, vapaa-aikaa ja itseni hoitamista.

Kysymys 3: Mitä teet kesällä?

1V: Olen perushoitajan sijaisena.

2V: Töitä YO:lla, ei syventäviin liittyvää tutkimusta.

3V: Töitä suuhygienistinä.

4V: Töihin hammaslääkärinä, salaiseen lokaatioon..

5V: Töihin heti kesällä Raahen.

Kysymys 4: Terveiset yhtä vuotta alemmalle kurssille syksyksi?

1V: Hyvin menee, kunhan edes vähäsen viitsii tehdä töitä opintojen eteen.

2V: Tsemppiä opiskeluun, mikrobilsan tärpit rulettaa!

3V: Levätkää kesällä, että jaksatte klinikassa.

4V: Älkää huolehtiko kuntasuoritteista, yleensä niillä on tapana järjestyä.

5V: Pitäkää kesällä lomaa.

TerwaSpeksi – hulluutta ja huumoria

Ensimmäinen speksi Suomessa nähtiin 1930-luvulla teekkareiden tekemänä. Kuten uusimmat trenditkin, speksi saapui Oulun lääkikseen hieman muita kaupunkeja myöhemmin. Ilmeisesti emme vain ole tarvinneet lisäopetusta latinassa, kuten 1500-luvun uppsalalaiset yliopisto-opiskelijat, jotka kehittivät speksin tavaksi oppia tuota vaikeaa kieltä.

Tänä vuonna Oulun lääketieteellinen kilta täyttää 50-vuotta ja Oulun lääkiksen TerwaSpeksi on osa juhlavuoden ohjelmaa. Tarkoitus on tehdä speksistä jokavuotinen perinne, jonka kautta tiedekunnan opiskelijat pääsisivät vapautumaan hetkeksi lääkärin

roolista ja kanavoimaan energiaa, huumoria ja iloa teatterilavalle. Speksi yhdistää musiikin, tanssin ja näytelmän ohella opiskelijoita, joita on mukana eri kursseilta sekä lääkiksen että hampaan puolelta.

TerwaSpeksi tehdään melko pienellä porukalla verrattuna muiden kaupunkien produktioihin; 35 ihmistä pyörittää koko

show'ta markkinoinnista maskeeraukseen. Koska ihmisiä on vähän, speksin teko on intensiivistä ja helpommin hallittavaa. Toisaalta pieni porukka tuo enemmän vastuuta jokaiselle, moni speksiläinen toimiikin "yleismies Jantusena" hoidellen useampaa tehtävää. Valtavasta työmäärästä huolimatta speksin ohjaaja Mikko Kuusela kertoo yhteishengen olevan korkea ja

roolituksen sekä tehtävänjaon onnistuneen.

Millainen TerwaSpeksi Hullun piirteet sitten on? TerwaSpeksi tuo speksien genreen tuulahduksen oululaista näkemystä. Huumorin ohella näytelmään on haluttu tuoda myös vakavampaa sanomaa. Tarina kertoo

nykypäivän vitsauksista, alkoholismista, pettämisestä ja mielenterveyden ongelmista, mutta myös rakkaudesta ja suuresta elämänmuutoksesta. Kutkuttavat roolihahmot, tanssiesitykset sekä loistava speksibändi kuljettavat tarinaa eteenpäin ja odotettavissa taitaa olla alun hieman ikävien asetelmien sijasta onnellinen loppu.

Jokainen esitys on erilainen ja siitä pitävät huolen speksiperinteeseen kuuluvat omstart-huudot. Speksi onkin yleisön ja esiintyjien välistä interaktiivista kanssakäymistä, jossa yleisön seasta kuuluvalla omstart-huudolla sekä lyhyellä ja ytimekkäällä ehdotuksella, kuinka esiintyjien pitäisi toimia, voi saada lavan tapahtumat näyttämään entistäkin hullummilta.

TerwaSpeksin Hullun piirteet ensi-ilta nähdään 28.5. Kulttuuritalo Valveella. Näytökset jatkuvat syksyllä Oulussa viikolla 42 sekä muissa lääkiskaupungeissa kiertueen muodossa.

Liity TerwaSpeksin fanijoukkouhin Facebookissa TerwaSpeksin omilla sivuilla.

Maiju Varimo

Konserttiarvio

Oulu Sinfonia Madetojan salissa 22.4.

Sibelius, Tšaikovski, Dvořák

Bardi kuuluu Jean Sibeliuksen harvemmin kuultuun tuotantoon, eikä syyttä. Kenen tahansa muun suomalaisen säveltämänä kappale olisi jäänyt unohduksiin. Harppu on teoksessa pääosassa, ja heräsikin epäi-

lys, että kappale oli otettu ohjelmistoon vain sen takia, että myös illan toisessa ohjelmanumerossa oli harppu

Yliromanttinen Prinsessa Ruusunen kuuluu Pjotr Tšaikovskin rakastetuimpiin baletteihin. Alkuperäinen teos kestää lähes neljä tuntia ja tänään kuultiinkin orkesterisarjaksi lyhennetty opus 66 A. Kappale kärsi pienistä epätarkkuuksista, mutta viisiosaisen sarjan viimeiseen osaan, sarjan ehkä tunnetuimpaan, Valseen sai kapellimestari Anna-Maria Helsing orkesterin kasattua jättäen ensimmäisestä puoliajasta hyvän maun väliajalle.

Antonín Dvořákin 9. sinfonia "Uudesta maailmasta" kuuluu kaikkien aikojen soitetuimpiin ja suosituimpiin sinfonioihin. Lähtökohdat kappaleen esittämiselle eivät olleet kovinkaan hyvät, koska teos oltiin jouduttu ottamaan Peteris Vasksin huilukonsertton tilalle Euroopan pysähdyksissä olevan lentoliikenteen takia. Tämä ei kuitenkaan häirinnyt ollenkaan, päinvastoin – en minä sitä huilukonserttoa varmaan olisikaan mennyt kuuntelemaan. Dvořákin sinfonia on tunnettu viihteellisyydestään ja erittäin viihdyttävän kokonaisuuden Oulu Sinfonia tarjosikin.

Ilkka Mehtonen

Hampaalainen esittäytyy

Kuka? Matti Immonen

Mistä? Kuhmosta

Miksi? Jos tietäisin, en olisi tässä.

Ikä? 25

Kasti? Hetero

Harrastukset? Hammalääketieteen opiskelu

Mitä muiden ei kannata kokeilla?

Veikkauksen pitkävetovihjeitä ja sateisella kelillä tankopyörällä seisaaltaan polkemista ilman käsiä. En myöskään suosittele pesäpallon/futiksen/kiekon/sählypallon kuolettamista kasseilla.

Vapaa sana:

Kahvikuppi 20 senttiä ja maailman rauha.

Kysymys edelliseltä kirjoittajalta:

Onko sinua porattu?

Siitä on jo hetki aikaa, kun minua on viimeksi porattu, harmi kylläkin. Itse olen viime aikoina poraillut ahkerasti sekä OPTK:ssa, että kotona.

Seuraavassa Kuspissa esittäytyy:

Antti Mäntysaari

Kysymys seuraavalle kirjoittajalle: Antti, montako kanavaa sinä olet laajentanut?

Tässä osiossa esittäytyy yksi hampaan opiskelijia, joka haastaa haluamansa henkilön eri vuosikurssilta seuraavaan Kuspiin.

Näin Stadissa

Hammaslääketiedettä voi opiskella muuallakin kuin Oulussa. Helsinkiläinen denttaritoimittajakollegamme Antti Rissanen haastatteli itse itseään ja antoi meidän julkaista juttunsa.

Onko teillä koko preklinikka täysin yhteinen medisiinareitten kanssa, tai jos ei, niin mitä eroja?

Käytännössä on. Denttareilla on oma "kasvaminen hammaslääkäriksi" -juonnekurssi, joka jatkuu koko koulutuksen ajan ja sen lisäksi preklinikassa on – lähinnä 2. vuoden aikana pari muutaman opintopisteen pikkukurssia (Suuterveystiedettä, ekstrakurssi pään ja kaulan anatomiasta, lasten hammashoidon perusteita jne.) yhteisten lisäksi.

Onko teillä toisaalta "oikeita/varsinaisia" denttarikursseja jo 2 ensimmäisen vuoden aikana?

Katso edellinen. Ei.

Minkälaisia perinnetapahtumia/perinteitä nimenomaan HAMPAAALLA on?

Tietenkin HLKS:n vuosijuhlat joka kevät. Lisäksi yhteisenä medisiinareitten kanssa syksyiset ylämaan kisat – melko lailla alfoille suunnatun kauden aloitus, 2. keväällä valuttajaiset klinikkaan siirtymisen kunniaksi jne. Lisäksi hampaanomia perinteisiä juttuja ovat joka syksyiset Hammasvälineen tarjoamat Ruskajuhlat

ja keväiset HLKS-sitsit. Tietenkin sitten on vielä jotain kurssin saunailtoja tms.

Edelliseen viitaten, onko jotain erityisiä jokavuotisia bileitä (myös medisiinareitten kanssa yhteiset lasketaan tässä mukaan) Helsingin lääkiksessä? Entä muita koko tiedekunnan perinteitä?

Sitsejä, tottakai. Lisäksi laskiainen, vappu, ekan illan bileet (alfat! mutta muutkin saatulla), syksyisen alfa-beeta-risteily (myös vanhempia vuosikurssilaisia "varjoilemassa"), jo mainitut ylämaan kisat, toogabileet, lääkrileikit. Näitähän riittää.

Mitä preklinikassa tehdään? Onko kurssit ryhmitelty elinjärjestelmittäin (niin kuin meillä tyyliin "tuki- ja liikuntaelimistö, neuro, hengitys) vaiko erikseen tyyliin "farmakologia", "anatomia", "fysiologia"...

Helsingissä edetään aika konservatiivisesti "pienestä suureen", Biokemian perusteista siirrytään Solubiologiaan, sitten soluaineenvaihduntaan ja sen jälkeen molekyylibiologiaan. Solua suurempiin kokonaisuuksiin tutustutaan käytännössä vasta 1. vuoden helmikuun tienoilla kehitysbiologian kurssilla ja alfavuosi päättyy tuki- ja liikuntaelimistön kurssiin. Tuosta "TuLe:sta" alkaen kurssit ovat 2. vuoden loppuun asti elinjärjestelmäkursseja (Neuro, Sydän ja verenkierto, Hengitys, jne), joissa tutustutaan aina jonkun tietyn elinjärjestelmän anatomiaan, histologiaan,

kehitykseen, fysiologiaan ja ko. elinjärjestelmään liittyvään farmakologiaan. 2. vuoden keväällä on lisäksi kaikki kurssit kokoava kandidentti, joka on läpäistävä ennen kuin nelosvuodelle on asiaa.

Mikä on hajottavin kurssi preklinikassa ja mikä klinikassa?

Preklinikassa tuota mainetta taitaa nauttia alfavuoden molekyylibiologia. Klinikkan suhteen joudun vielä kyselemään vanhemmilta kavereilta.

Millaisia initaatiוריittejä alfoille/fukseille?

Jo mainitut ylämaan kisat ja ensimmäisten viikkojen aikana kaupungilla järjestettävät alfajaiset, joissa alfat kiertävät erilaisia rasteja. Oleellinen sisältö on julkiseen lauleskeluun, nakuiluun, pullonpyöritykseen ym. häröilyyn naamioitu yhteinen hauskanpito. Osallistuminen ei tietenkään ole pakollista.

Onko teillä paljon "halusin oikeasti medisiinariksi" -pakolaisia, vai ovatko kaikki oikeasti kutsumusdenttareita?

Jonkin verran. Kurssikatoa yleismedisiinan puolelle on jonkin verran, mutta näin perstuntumalta voisi sanoa, että ainakin 80% lienee halunnut ensisijaisesti nimenomaan hammaslääkäriksi.

Miten hammaslääkäriä identiteettiä tuodaan esiin heti alusta alkaen?

Oikeastaan aika vähän. Ensimmäisinä päivinä on pieni hampaanlaitoksen esittely, ja Kasvaminen hammaslääkäriksi -kurssi ja 2. vuoden aikana olevat muutamat pikkukurssit pitävät yllä jonkinlaista kontaktia hampaanlaitokseen, mutta yleisesti ottaen ainakin allekirjoittanut näkee tässä asiassa hienoisen ongelman. Hampaanlaitoshan on Helsingissä noin parin kilometrin päässä Meilahden kampuksesta, jossa prekliininen opetus on, joten hampaalla tulee fyysisestikin preklinikan aikana pyörityä erittäin vähän. ♡

Antti Rissanen

Emme onnistuneet saamaan toimittajalta hänen kuvaansa, joten jouduimme turvautumaan Googlen kuvahakuun.

Olla-asteen toisella luokalla luokalleni tuli uusi oppilas, joka oli muuttanut kesällä paikkakunnalle. Meistä tuli pian kavereita, mutta jotain kummallista hänessä oli. En ymmärtänyt sitä vielä silloin, mutta asialla oli selvästikin jotain tekemistä sen kanssa että hän oli kotoisin Oulusta.

Oulu on ollut minulle aina vain käsitämättömän kaukana oleva kaupunki, enkä ole voinut ymmärtää miksi kukaan haluaisi asua siellä. Sehän on melkein Lapissa, mutta ei silti lähelläkään. Meri ja pohjoinen sijainti takaavat huonot kelit jokaisena vuodenaikana. Talven pimeydessä masentuu ja kesällä ei saa valoisuudelta nukuttua.

Sen vuoksi onnistuin yllättämään itseni-kin hakemalla Ouluun hampaalle. Ennen pääsykoetta olin käynyt kaupungissa vain kerran. Vierailu tapahtui puoli vuotta aiemmin keskellä pimeintä vuodenaikaa. Tuolloin kaupunki vaikutti kaikesta huolimatta kuitenkin niin kiehtovalta, että rohkaisin mieleni ja uskalsin valita sen opiskelu- ja ennen kaikkea asuinpaikakseni.

Elokuun alussa koitti vihdoinkin muutto ja uuden alku. Suurin osa hampaalaisista

oli tullut muualta Suomesta ja aluksi en huomannutkaan mitään erityistä. Yleisellä puolella asiat olivat toisin, ja sosiaalisen etiketin oppivat pian myös ulkopaikkakuntalaiset: vain omaan porukkaan kuuluvia kavereita tervehditään, vaikka olisi istunut koko syksyn samassa harjoitusryhmässä jonkun kanssa. Vaikka kukaan ei koskaan keskustele kenenkään puolittutun kanssa, niin silti kaikki tuntuvat olevan paremmin perillä toistensa asioista kuin omistaan.

Oulu vaikuttaa erityisen kotiseuturakkaalta kaupungilta. Mikäli oululainen menestyy maailmalla, kotipaikka muistetaan varmasti mainita. Yksinäisen sijainnin vuoksi perinteistä meidän kaupunkimme vs. teidän kaupunkinne -asetelmaa ei ole, vaan kunnon kaupunkilaisoululaisen pahin vihollinen on maalainen. Lisäksi moni asia, mitä on yleensä pidetty erityisen suomalaisena, on otettu suoraan Ouluun ja korvattu vain sana Suomi Oululla.

Kaikista puutteistaan ja huonoista puolistaan huolimatta Oulu on mahtava kaupunki ja siinä on jotain kummaa vetovoimaa. Siitä todistaa myös alla-asteen luokkakaverinikin: hän muutti pian takaisin Ouluun valmistuttuaan sairaanhoitajaksi. ♡

Ilkka Mehtonen

Haastattelussa tutkija

Kuka?

Nimi: Ilkka Alahuhta

Vuosikurssi: DC4

Synnyinpaikka: Vaasa

Kengän koko: 44

Missä?

Dentsply Student Clinical Program (competition for pre-graduate students),
Kööpenhamina, Tanska

Milloin?

15.–17. huhtikuuta 2010, (kerran vuodessa)

Miksi?

Sain mahdollisuuden lähteä Kööpenhaminaan esittelemään tutkimustani. Matkan ja majoituksen maksoi Dentsply. Totta kai lähdin! Kyseessä oli siis opiskelijoiden välinen kilpailu, jossa paras poster/esitys palkittiin.

Mikä oli erikoista?

Islannin tulivuorenpurkaus sattui samaan aikaan, joten tulomatka kävi mini-reilistä. Dentsply toimi tietysti maksumiehenä. Ei harmittanut yhtään, vaikka piti tulla junalla takaisin, sillä muuten olisi jäänyt kokematta puolet matkasta.

Kööpenhaminassa ei ole purettu kaikkia vanhoja rakennuksia uusien tieltä.

Menisitkö uudelleen?

Totta kai, jos se olisi mahdollista (kilpailuun saa osallistua vain kerran).

Mitä opit matkalla?

Asioilla on tapana järjestyä.

Suosittelisitko muille ja miksi?

Suosittelen ehdottomasti! Miksi et lähtisi ilmaiseksi Köpikeen?

Mikä on tutkimuksesi aihe?

Arresten – angiogeenin inhibiittori estää kielisyövän invaasiota.

Kuka ohjaa?

Tuula Salo & Pia Nyberg.

Miksi tutkit?

Tutkimus on tärkeää ja mielenkiintoista. Lisäksi sen kautta pääsee matkustelemaan ja tapaamaan uusia ihmisiä.

Milloin saat Nobelin?

Ens vuonna. 🦷

Kysymykset: Pekka Mehtälä

Kuvat: Ilkka Alahuhta

Paras posteri.

Hauskaa vappua!

Wappu on vain kerran vuodessa, mutta joulukuu tulee joka vuosi. Jokainen kokee vapun omalla tavallaan, ja koska kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, emme tuhlaa palstatilaa turhille löpinöille vaan annamme kuvien puhua puolestaan. ♡

Kylmäsavulohirisotto

*R*isotto - hyvä syy ostaa pullo valkkaria. Tällä reseptillä jopa hammaslääkäri voi onnistua keittiössä, ja jos ei onnistu, niin onpahan melkein täysi pullo valkkaria...

1 salottisipuli
2 rkl oliiviöljyä
2 dl risottoriisiä (esim. arborio-riisiä)
5 dl vettä
1 dl valkoviiniä
1 kalaliemikuutio
riipaus suolaa
riipaus mustapippurijauhetta
50 g parmesaaniraastetta
2 dl kermaa
200 g kuutioitua kylmäsavulohta

Kuori ja hienonna salottisipuli. Kuumenna öljy kasarissa ja kuullota sipuli kevyesti öljyssä. Lisää joukkoon riisi ja jatka kuullottamista koko ajan varovasti seosta käännellen. Lisää kasariin puolet vedestä, valkoviini ja kalaliemikuutio sekä suola ja mustapippurijauhe. Hauduta risottoa miedolla lämmöllä ja lisää vettä tarpeen mukaan (älä siis prkl anna sen palaa pohjaan, vaan jatka kääntelyä). Sekoita parmesaani lähes kypsään risottoon. Lisää kerma ja kuutioitu kylmäsavulohi valmiiseen risottoon. Sekoita ja kuumenna hetki. Tarkista maku ja tarjoa rapean leivän kera.

Buon appetito!

Keittiösanastoa denttareille

kuullottaa	kuumentaa rasvassa siten, että ruoka-aine saa hiukan väriä, mutta EI ruskistu
lähes kypsä risotto	riisi on pehmeää, mutta purtaessa vielä napakkaa
kypsä risotto	riisi on pehmeää, risoton koostumus miellyttävän kostea ts. valuva. ♡

Anu Mäkelä
Killan emäntä

Denttarihuumoria

Lomaileva pariskunta tulee hammaslääkäriin. Rouva ilmoittaa vastaanotolle tullessaan rivakasti: "Hammas pitää poistaa ja aikaa ei ole puudutuksille!"

Hammaslääkäri katselee pyylevää rouvaa ja toteaa, "olettepas te aika rohkea, kun ette kipua pelkää. Katsotaanpas mikä hammas pitää poistaa".

Rouva kääntyy miehensä puoleen: "No niin näytähän se hammas kiltille hammaslääkärille!"

• • • • •

– En tiedä, kumpi on kamalampaa, hampaan poisto vai lapsen teko, huokaisi nainen hammaslääkärille.

– Päättääkää nopeasti, jotta tiedän, mihin asentoon säädän tuolin.

• • • • •

Hammaslääkäri asiakkaalle:

– Ei teidän tarvitse noin paljoa suuta avata.

– Minä ajattelin että te laitate sinne pihdit.

– Niin laitankin, mutta ajattelin itse jäädä ulkopuolelle.

• • • • •

Mitä ruotsalaiset tekevät hammaslääkärissä?

– Teettävät viisaudenhampaita. 🦷

What dentists are really up to

ENSIMMÄINEN TERWASPEKSI

ENSIESITYKSET
KULTTUURITALO VALVE

28/29.5.2010

WWW.TERWASPEKSI.FI

KÄSIKIRJOITUS: RÄIHÄ /
VAATTOVAARA /
MATTILA/VANHATALO

OHJAUS:
MIKKO
KUUSELA

LIPUT
10/12€

HEIKKI TUOMI
ANNALEENA LAE
PEKKA PINOLA
SENJA JOUSMÄKI
ERIKA TAUBE
EVE RONKAINEN
JAAKKO VANHATALO
IIDA LAPINOJA
OUTI EINISTÖ
EVELIINA JAURAKKAJÄRVI
MARJA KAILA
NIKO LAINE

